

Gezondheid met de Werkvloer

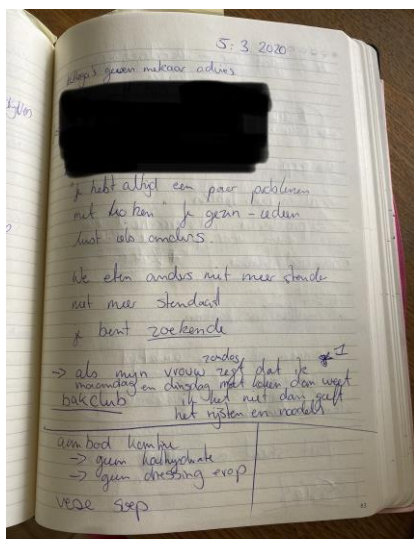
Etnografische veldnotities

Het schrijven van veldnotities is erg individueel. Enkelen personen zullen het fijn en de tijd hebben vinden om iedere dag meteen te reflecteren, anderen hebben de voorkeur om aan het eind van de week op te schrijven wat ze bij is gebleven. De ene zal het netjes uit tippen de ander heeft wellicht de voorkeur om alles in een boekje te noteren. Fijn is wel als je alles bij elkaar hebt en goed noteert met wie je wanneer hebt gesproken. Zo vindt je het ook gemakkelijk terug.

Datum:	
Wat heb ik gedaan?	
Wat heb ik gezien?	
Wat heb ik gehoord?	
Hoe kan ik dit meenemen in het project?	

Voorbeelden Logboeken

Voorbeeld 1

Voorbeeld 2

12.11.2019

Tijdens een presentatie aan de P&O adviseurs over het project, wordt me gevraagd of ik fysiek ook veranderingen merk. Als ik erover nadenk, merk ik dat ik moe ben van de dagdelen meewerken. Het is niet alleen staand werken, maar tegelijkertijd ook goed opletten wat er gebeurt, alles in me opnemen, gesprekken proberen te onthouden, en heel repetitief werk.

Vorige week, na de eerste twee dagen, was ik 's avonds enorm moe van alle indrukken, heftige verhalen van mensen, de nieuwe werkzaamheden en de vroegere starttijd. Nu merk ik dat ik er al iets meer aan begin te wennen, maar ik vind het nog wel pittig. Van een collega krijg ik de bemoediging dat ik vanzelf ga merken dat ik de verhalen ga filteren, tijdens de gesprekken en tijdens het werken.

Ik kies tijdens het meewerken telkens een plek met mensen die ik de dag ervoor niet zoveel gesproken heb. Met hen probeer ik een band op te bouwen, door hen vooral te volgen in gespreksonderwerpen, handelingen en interesses.

Ik vraag me af of het inderdaad slim is om telkens op een aantal mensen te focussen op zo'n ochtend. Bijvoorbeeld dat ik nu 3 mensen iets beter leer kennen en hen dan binnenkort kan vragen hoe ze over gezondheid denken.

3.12.2019

Ik vraag me op sommige ochtenden af hoe ik een laag dieper kom. Ik blijf een beetje op dezelfde vragen hangen. Ze vertrouwen me ondertussen, dus na 1 maand al. Ze vertellen me veel, maar ik vind het lastig om mijn onderzoeksvragen beantwoord te krijgen. Vooral met degenen die een laag niveau hebben en mijn vragen moeilijk vinden of gewoon met enkel "Ja dat is belangrijk" beantwoorden. Misschien is het ook wel te snel al, en wil ik te snel informatie krijgen, omdat ik het gevoel heb dat die band er al wel is. Maar dat kan natuurlijk altijd beter opgebouwd worden.

Ik heb een afspraak gemaakt met een collega die een ster is in het begrijpelijk stellen van vragen aan onze medewerkers. Volgende week ga ik met haar nadenken over hoe ik gezondheid in wat kleinere onderdelen kan splitsen, zodat het niet meteen een grootse vraag is. Ik hoop dat dat me ook gaat helpen en ik heb aan Dorit en Lotte hun ervaring gevraagd.